

κς'

Δεν μπορεί να με φτάσει ο χρόνος,
κατοικώ στου απείρου την άκρη,
έχω μείνει στα σύμπαντα μόνος
και μαζεύω το φως δάκρυ-δάκρυ.

κζ'

Παλεύω με θηρία και με κτήνη,
μέχρι το σώμα τους στο σώμα μου να λιώσει
και βρίσκομαι σ' απόλυτη γαλήνη
στη μάχη που δε λέει να τελειώσει.

Λε΄

Φώτισα τ' απύθμενο πηγάδι
που έσκαβα στις άγνοιας τον καιρό
μέσα στις ψυχής μου το λιβάδι
κι έγινε της γνώσης το ιερό.

μζ'

Υπάρχουνε απάτητες κορφές
που μόνο οι ουρανοί έχουν αγγίξει,
καθώς με ορατές κι αόρατες μορφές
τις πύλες τους στη γη έχουν ανοίξει.